

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.11.2008
KOM(2008) 727 endelig

2008/0215 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

til ændring af direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

{SEC(2008) 2767}
{SEC(2008) 2768}

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (EUSD) har fundet anvendelse i EU's medlemsstater siden 1. juli 2005. Det endelige formål med dette direktiv, som aftalt på Det Europæiske Råds møde i Santa Maria de Feira den 19.-20. juni 2000 og på Økofin-Rådets samlinger den 26.-27. november 2000, er at muliggøre, at indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i én medlemsstat til retmæssige ejere, der er fysiske personer med skattemæssig bopæl i en anden medlemsstat, gøres til genstand for reel beskatning i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor de har bopæl.

Da EUSD trådte i kraft i 2005, var det tydeligt, at der burde foretages yderligere forbedringer for at tage højde for udviklingen med hensyn til opsparingsprodukter og investorernes adfærd. De nationale skattesystemer har også ændret sig til at anse indtægter fra visse typer af innovative finansielle produkter for at svare til renter af fordringer. For at tage højde for udviklinger som disse skal Kommissionen i henhold til EUSD hvert tredje år fremlægge beretning for Rådet om sine operationer og eventuelt forelægge forslag til ændringer, som måtte være nødvendige i lyset af disse beretninger for at sikre reel beskatning af indtægter fra opsparing og afskaffe uønskede konkurrenceforvridninger.

Kommissionen fremlagde derfor en første beretning for Rådet den 15. september 2008 (KOM(2008) 552 endelig, Rådets dokument 13124/08 FISC 117) om gennemførelse af EUSD efter de første tre år, hvor direktivet har fundet anvendelse. Beretningen byggede på resultatet af Kommissionens samråd med medlemsstaternes skatteforvaltninger, deres oplysninger om de første to skatteår, hvor direktivet er blevet anvendt, og de resultater, der er blevet indhøstet af en ekspertgruppe, som Kommissionen nedsatte i 2007 for at hente råd fra de erhvervsgrøner, der berøres eller med al sandsynlighed vil blive berørt af EUSD.

Som forklaret i beretningen har EUSD vist sig at være effektivt inden for grænserne af anvendelsesområdet. Det har også haft indirekte, ikke-målbare positive virkninger på den måde, at det har forbedret skatteydernes overholdelse af deres forpligtelser. I forbindelse med den seneste gennemgang af EUSD har det imidlertid vist sig, at direktivets dækning ikke helt lever op til de generelle ambitioner i Rådets konklusioner af 26. og 27. november 2000. Beretningen rettede især opmærksomheden mod behovet for ændringer af definitionerne af retmæssig ejer og betalende agent, behandling af finansielle instrumenter svarende til dem, der allerede eksplicit er dækket af direktivet, og visse proceduremæssige aspekter.

På baggrund af beretningen foreslår Kommissionen, at EUSD ændres i betragtning af den administrative byrde, det medfører, og holdningerne, som der er givet udtryk for af medlemsstaternes skatteforvaltninger samt ekspertgruppen, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i traktatens artikel 5.

2. BEMÆRKNINGER TIL DE FORESLÅEDE ÆNDRINGER AF EUSD

2.1. Artikel 1 i dette direktiv

De vigtigste foreslåede ændringer vedrører definitionen af indtægter fra opsparing og den væsentligste udvikling inden for opsparingsprodukter i de seneste år. De foreslåede ændringer skal dække ikke blot indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, men også andre indtægter, som i alt væsentligt svarer til indtægter fra visse innovative finansielle produkter og fra visse livsforsikringsprodukter, som er sammenlignelige med fordringsprodukter. Hvis der skulle gennemføres mere globale løsninger til sikring af informationsudveksling mellem skatteforvaltningerne i EU's medlemsstater om samtlige livsforsikringsaftaler, ville behovet for at dække udbytte fra disse livsforsikringsprodukter under EUSD muligvis blive taget op til fornyet overvejelse.

Der er også stillet forslag om at udvide direktivets anvendelsesområde til, under særlige vilkår, også at omfatte rentebetalinger opnået af visse enheder og retlige arrangementer til fuld fordel for retmæssige ejere. Der er desuden stillet forslag om betydelige forbedringer af definitionen af "betalende agent ved modtagelse af en rentebetaling" med henblik på at forbedre effektiviteten af denne mekanisme og retssikkerheden for markedsoperatørerne.

Foreslåede ændringer af artikel 1 og 2 i EUSD

Artikel 1 og 2 beskæftiger sig på nuværende tidspunkt kun med rentebetalinger til umiddelbar fordel for fysiske personer. Formålet med den foreslåede ændring af artikel 1 er at bringe den i overensstemmelse med den udvidede definition af rentebetaling, der foreslås til artikel 6.

Der foreslås mere betydningsfulde ændringer af artikel 2. EUSD dækker på nuværende tidspunkt hverken betalinger til retlige enheder eller fysiske personers arrangementer. Denne begrænsning kan give fysiske personer mulighed for at omgå EUSD ved at anvende en juridisk person eller et juridisk arrangement som mellemed.

En udvidelse af direktivet til også at omfatte alle betalinger til retlige enheder og retlige arrangementer i andre medlemsstater eller i jurisdiktioner uden for EU kan ikke betragtes som en hensigtsmæssig løsning.

En mere effektiv løsning er at anmode de betalende agenter, som er underlagt forpligtelserne vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge, om at anvende de oplysninger, som allerede er tilgængelige for dem under disse forpligtelser, for så vidt de vedrører den retmæssige ejer/de retmæssige ejere af en betaling foretaget til juridiske personer eller retlige arrangementer ("look-through-tilgang"). Betalende agenter i EU bør kun fokusere på juridiske personer og retlige arrangementer i udvalgte jurisdiktioner uden for EU, hvor retmæssig beskatning af indtægter fra opsparing, som disse juridiske personer eller retlige arrangementer har fået udbetalt, ikke sikres. Hvis den retmæssige ejer, som er angivet af hensyn til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, er en fysisk person med bopæl i en anden EU-medlemsstat, bør den betalende agent i EU foretage betaling direkte til denne retmæssige ejer.

Det bør bemærkes, at "look-through-tilgangen" ikke er den bedste løsning med hensyn til at identificere den retmæssige ejer, hvis erhvervsdrivende i EU foretager rentebetalinger til andre erhvervsdrivende, som ligeledes er etablerede i EU, og derfor er omfattet af definitionen af "betalende agent". Dette kan føre til en multiplikation af den betalende agents ansvar på forskellige niveauer i forbindelse med rækken af betalinger. I dette tilfælde synes en

præcisering af definitionen af betalende agenter og af disses forpligtelser som foreslået i forbindelse med artikel 4 at være en mere pålidelig og hensigtsmæssig løsning end "look-through-tilgangen".

Med henblik på at nedbringe usikkerheden og den administrative byrde, som er forbundet med betalende agenter, omfatter bilag I en liste over kategorier af enheder og retlige arrangementer i jurisdiktioner uden for EU, som ikke sikrer retmæssig og effektiv beskatning af sådanne enheders og arrangementers indtægter. Den nye artikel 18b indeholder procedurer til tilpasning af bilaget.

Foreslåede ændringer af artikel 3 i EUSD

I forbindelse med artikel 3 foreslås der tre hovedforbedringer vedrørende den retmæssige ejers bopæl.

Den første er at sikre regelmæssig opdatering af oplysninger om den retmæssige ejers faste adresse ved at anmode de betalende agenter om at henvise til "de bedste tilgængelige oplysninger, som er tilgængelige for dem på betalingsdagen". Dette omfatter oplysninger, som kræves af hensyn til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, eller anden dokumentation, der skal forelægges i henhold til proceduren i den nye artikel 18b.

For det andet foreslås det at supplere oplysningen "fast adresse" for at fastslå den retmæssige ejers bopæl med oplysninger, der giver officielt bevis for skattemæssig bopæl i et bestemt land, når den retmæssige ejer frivilligt har udleveret bevis herfor til den betalende agent. Dette gør sig gældende for gyldige bopælsattester til skattemæssige formål, som er udstedt inden for de seneste tre år. Denne ændring er i overensstemmelse med det endelige formål med EUSD.

Det foreslås desuden, at når den betalende agent har officiel dokumentation, der beviser, at den retmæssige ejers skattemæssige bopæl er i en anden medlemsstat end den, hvor den faste adresse ligger pga. diplomatiske privilegier eller andre internationale regler, skal bopælen i forbindelse med EUSD være den skattemæssige bopæl i henhold til den pågældende officielle dokumentation.

Foreslåede ændringer af artikel 4 i EUSD

Det overordnede begreb "betalende agent" i stk. 1 har vist sig at være forholdsvis let forståeligt og behøver tilsyneladende ikke at blive ændret bortset fra en præcisering af disse agents forpligtelser i forbindelse med betalinger til kunder gennem formidlende organer uden for EU. Den Europæiske Bankforening har givet udtryk for sin bekymring over undtagelsesvis tilfælde af passiv modtagelse og passiv betaling, hvor det generelle princip om, at den betalende agent er sidste led i kæden, ikke overholdes konsekvent af alle medlemsstaterne. På nuværende tidspunkt er der ingen fælles retningslinjer for begreberne passiv modtagelse og passiv betaling. Dette kan føre til dobbeltarbejde i forbindelse med opgaverne eller til situationer, hvor ingen af de involverede økonomiske aktører betragtes som betalende agent. Med henblik på at undgå dette foreslås der en ændring, så det kræves af medlemsstaterne, at de træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de betalende agents forpligtelser ikke overlapper hinanden med hensyn til samme rentebetaling.

Desuden præciseres det i overensstemmelse med den foreslåede ændring af artikel 2 i forbindelse med gennemførelse af "look-through-tilgangen" for betalinger til visse enheder og retlige arrangementer i lande ude for EU, at en betaling, som er foretaget eller sikret til

umiddelbar fordel for en af de enheder eller retlige arrangementer, der optræder på listen i bilag I, i henhold til bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge anses for at være foretaget eller sikret af enheden eller det retlige arrangement til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer.

Begrebet "betalende agent ved modtagelse" i de oprindelige stk. 2-5, har tilsyneladende skabt usikkerhed og må udbygges yderligere.

Som forklaret i forbindelse med de foreslåede ændringer til artikel 2, er en udvidelse af "look-through-tilgangen" til også at omfatte alle enheder i EU's medlemsstater tilsyneladende uforholdsmæssig. Mangelen på alternative mekanismer for betalinger til mellemliggende strukturer i EU, som ikke er skattepligtige, kan imidlertid opmuntre fysiske personer til at gøre yderligere brug af mellemliggende strukturer for at omgå EUSD. Nylige sager har vist, at når begrebet "betalende agent ved modtagelse" ikke anvendes konsekvent, er der plads til misbrug og fordrejninger. Investeringsfonde, der reguleres på EU-plan, og hvis indkomst vedrører anvendelse af direktivet, kunne blive konfronteret med unfair konkurrence fra andre mellemliggende investeringsstrukturer, der de facto falder uden for definitionen på betalende agent i artikel 4, stk. 1, eftersom betalinger foretaget af dem ikke betragtes som rentebetalinger i juridisk forstand, selv hvis de er afledt af investeringer i fordringer.

Snarere end at opgive begrebet "betalende agent ved modtagelse" bør det præciseres for at sikre en ensartet anvendelse. Den foreslåede ændring sigter mod at gå fra den nuværende tilgang, hvor der er hovedfokus på de økonomiske aktører i forudgående led, som betaler renter til de pågældende enheder, til en tilgang baseret på en "positiv" definition af de mellemliggende strukturer, der er forpligtede til at optræde som "betalende agent ved modtagelse".

Dette betyder, at EUSD skal anvendes af disse strukturer - herunder retlige arrangementer som f.eks. visse typer investeringsfonde og interessentskaber - efter modtagelse af rentebetalinger fra økonomiske aktører i forudgående led, uanset hvor disse er etableret (i eller uden for EU), så længe den retmæssige ejer er en fysisk person med bopæl i en anden af EU's medlemsstater.

For at undgå fordrejning af markedsvilkårene er den nye definition af strukturer, der optræder som "betalende agent ved modtagelse", baseret på solide elementer snarere end på deres retlige form. Den foreslåede ændring indeholder en definition, der omfatter alle enheder og retlige arrangementer, som ikke beskattes, i det mindste for den del af deres indtægter, som stammer fra deres ikke-bosiddende deltagere, i henhold til de generelle regler for direkte beskatning, der gælder i den medlemsstat, hvor enheden eller det retlige arrangement har hovedsæde, og hvor den eller det anses for at være etableret/være hjemmehørende. Kun følgende enheder og arrangementer bør være udelukket:

- a) Investeringsfonde omfattet af artikel 6 i EUSD
- b) Pensionsfonde og aktiver knyttet til livsforsikringsaftaler
- c) Enheder og arrangementer, der udelukkende tjener velgørende formål
- d) Tilfælde af flere retmæssige ejere, som der er foretaget rentebetalinger til af en økonomisk aktør, der har identificeret alle de retmæssige ejere.

En positivliste, der omfatter enheder og arrangementer, som betragtes som "betalende agenter efter modtagelse" i hver medlemsstat, indføres som bilag III. Den foreslåede nye artikel 18b indeholder en procedure for ændring af bilaget.

Muligheden i artikel 4, stk. 3, i EUSD, for at blive behandlet som en investeringsfond i henhold til artikel 6, fastholdes kun for de enheder og retlige arrangementer, hvis aktiver eller indtægter der ikke umiddelbart er tilknyttet nogen retmæssig ejer på tidspunktet for modtagelse af betalingen. Hvis de ikke udnytter denne mulighed, vil de være forpligtet til at optræde som "betalende agent ved modtagelse" og betragte de fysiske personer, der har bidraget til deres aktiver, som retmæssige ejere.

De nuværende forpligtelser for økonomiske aktører i forudgående led i henhold til artikel 4, stk. 2, sidste punktum (og artikel 11, stk. 5), i EUSD bevares kun for rentebetalinger foretaget til enheder og retlige arrangementer med hovedsæde i en af de andre medlemsstater, som fremgår af listen i det foreslåede bilag III (som for retlige arrangementers vedkommende er det land, hvor personen, der primært er ihændeher og primært forvalter deres ejendom og indtægter, har adresse). Listen er imidlertid ikke udtømmende for medlemsstaterne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle andre enheder og retlige arrangementer end dem, der optræder på listen i ovenstående pkt. a), b), c) og d), som ikke beskattes i henhold til de generelle regler for direkte beskatning, og som har hovedsæde på deres område, optræder som "betalende agent ved modtagelse", også selv om disse enheder og retlige arrangementer ikke optræder på listen i bilag III, og uanset hvilke oplysninger der er modtaget fra udenlandske økonomiske aktører i forudgående led.

Foreslåede ændringer af artikel 6 i EUSD

EUSD sigter primært på at sikre beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som skal beskattes i henhold til nogenlunde ensartede kriterier i alle medlemsstaterne. I forbindelse med vedtagelsen af Rådets konklusioner af 26. og 27. november 2000 om hovedindholdet af EUSD blev det ikke desto mindre erkendt, at en fastholdelse af en officiel definition af rentebetalinger ikke vil være effektiv og kan føre til uønskede konkurrenceforvridninger mellem direkte og indirekte investeringer i fordringer. Det blev derfor besluttet, at ikke blot indtægter fra fordringer (som i artikel 11 i OECD's Model Tax Convention on Income and Capital), men også indtægter fra rentebetalinger opnået gennem visse investeringsinstrumenter, skulle omfattes af definitionen.

Den oprindelige beslutning om at udelukke alle innovative finansielle produkter fra EUSD's anvendelsesområde (Økofin-Rådets konklusioner af 25. maj 1999 og 26.-27. november 2000) blev ledsaget af en udtrykkelig erklæring om, at spørgsmålet skulle tages op på ny i forbindelse med den første genbehandling af EUSD.

På nuværende tidspunkt kan EUSD omgås ved at omordne finansielle foretagender på en sådan måde, at indtægter forbliver udelukket fra den officielle definition af rentebetalinger, alt imens der drages fordel af risikobegrænsninger, fleksibilitet og på forhånd fastsatte investeringsafkast svarende til fordringer. Derfor foreslås det som forklaret ovenfor i forbindelse med artikel 1 og 2, at EUSD's anvendelsesområde omdefineres til også at dække rentebetalinger og stort set tilsvarende indtægter, der følger af værdipapirer, som set ud fra en investors synspunkt kan betragtes som svarende til fordringer, fordi risikoen er kendt og ikke er højere end den risiko, som er forbundet med fordringer.

For at gøre det muligt for betalende agenter at identificere instrumenter, som er omfattet af dette anvendelsesområde, uden at der søges avancerede løsninger baseret på oplysninger, som de betalende agenter ofte ikke har kendskab til (f.eks. instrumentets sammensætning eller forbindelsen mellem dets performance og indtægterne fra fordringer), udvider det foreslåede nye litra aa) i artikel 6 EUSD's anvendelsesområde til også at omfatte værdipapirer, som svarer til fordringer, fordi investoren modtager en forrentning af investeret kapital, hvis betingelser defineres på udstedelsesdagen, og desuden modtager mindst 95 % af den investerede kapital ved slutningen af værdipapirernes udløb, uanset om aktiverne bag disse værdipapirer omfatter fordringer eller ej.

Samtidig foreslås andre forbedringer i forbindelse med investeringsfonde.

Med hensyn til investeringsfonde i EU dækker artikel 6 på nuværende tidspunkt kun indtægter opnået ved tilladte institutter for kollektiv investering i værdipapirer i henhold til direktiv 85/611/EØF (UCITS), og som kan markedsføres i en anden medlemsstat end den, hvor hovedsædet er beliggende. Indtægter opnået ved foreninger og andre kollektive investeringsfonde eller -ordninger uden en sådan tilladelse (ikke-UCITS) strækker sig i princippet ud over direktivets anvendelsesområde, også selv om ikke-UCITS skal registreres hos og er genstand for overvågning fra myndighederne i en medlemsstat. Disse indtægter bliver kun relevante, når ikke-UCITS er enheder, som ikke har status som juridisk person og derfor er "betalende agenter ved modtagelse". I praksis vælger de fleste af disse ikke-UCITS, som ikke har status som juridisk person, at blive behandlet som UCITS. Deres indtægter henhører under artikel 6 i modsætning til indtægter fra ikke-UCITS, som har status som juridisk person.

Resultatet er manglende symmetri i behandlingen af ikke-UCITS. Dette er hverken i det internationale markeds interesse eller tilsigtet i henhold til Rådets konklusioner fra november 2000. Det skønnes derfor nødvendigt at ændre artikel 6, stk. 1, litra c) og d), idet henvisningen til direktiv 85/611/EØF erstattes af en henvisning til registreringen af instituttet, investeringsfonden eller -ordningen i henhold til reglerne i den enkelte medlemsstat. Dette vil resultere i anvendelse af samme regler, ikke blot for alle UCITS, men også for alle ikke-UCITS uanset deres retlige form.

Med hensyn til fonde etableret uden for EU står det ikke på nuværende tidspunkt klart, om udtrykket "institutter for kollektiv investering etableret uden for området" dækker alle investeringsfonde, uanset hvilke regler der gælder for dem, og uanset hvordan de er markedsført i forhold til investorerne. EUSD bør derfor ændres for at forbedre denne definition i henhold til den eksisterende definition fra OECD af "kollektive investeringsfond eller -ordning". Denne definition kan deles med lande uden for EU og kan sikre, at indtægter fra rentebetalinger, der kanaliseres gennem disse instrumenter, behandles på behørig vis.

Det foreslås desuden, at artikel 6, stk. 6, suppleres for at præcisere, at både direkte og indirekte investering foretaget af kollektive instrumenter i fordringer og værdipapirer skal tages i betragtning ved beregningen af den procentsats, der nævnes i andre stykker til denne artikel, i overensstemmelse til Rådets konklusioner af 12. april 2005.

I forbindelse med den nuværende definition i EUSD af rentebetaling har visse medlemsstater opfordret til en radikal udvidelse til også at omfatte alle indtægter fra investeringer, men disse synspunkter har på nuværende tidspunkt ikke fundet bred tilslutning. Som forklaret i beretningen om fornyet gennemgang danner EUSD måske ikke de bedste rammer for en forbedring af skattemyndighedernes samarbejde om udbytte og kapitalgevinster fra

spekulative finansielle instrumenter, der ikke sikrer en væsentlig kapitalbeskyttelse. Løsninger, som udelukkende er baseret på informationsudveksling, synes også mere hensigtsmæssig for at sikre, at hverken opstår dobbeltbeskatning eller skatteunddragelse i forbindelse med livsforsikringsaftaler og pensioner set i lyset af de eksisterende forskelle i de nationale skatteordninger med hensyn til bidrag til disse instrumenter og ydelser fra disse. Indtil sådanne rent informationsudvekslingsbaserede løsninger bliver fuldt funktionsdygtige i henhold til Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter¹, skønnes det imidlertid nødvendigt at udvide EUSD's anvendelsesområde til også at omfatte udbytte fra forsikringsaftaler, som direkte kan sammenlignes med institutter for kollektiv investering, idet deres aktuelle positive resultater, som udbyttet er opstået af, er fuldt forbundet med indtægter fra fordringer eller tilsvarende indtægter i henhold til EUSD, og idet de ikke yder nogen større dækning af biometriske risici (under 5 % af den investerede kapital, udtrykt som et gennemsnit i forhold til aftalens varighed).

Yderligere ændres artikel 6, stk. 1, litra a) og artikel 8, stk. 8, for at skabe betingelser for en pålidelig anvendelse af *hjemlandsreglen*. Dette er nødvendigt for at sætte betalende agenter i stand til at anvende EUSD på indkomst hidrørende fra institutter for kollektiv investering etableret i andre lande. Alle muligheder, som en given medlemsstat gør brug af for sine institutter, og beregningen af de procentsatser, der henvises til i stk. 1, litra d), og 6, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats gennemførelsesbestemmelser, gøres bindende over for alle de øvrige medlemsstater.

De nye stk. 9 og 10 i artikel 6 omfatter "gammeldags" bestemmelser i to tilfælde: For det første vil indtægter i henhold til artikel 6, stk. 1, litra aa), blive inddraget under forudsætning af, at værdipapirerne først er udstedt den 1. december 2008 eller derefter. For det andet vil udbytte fra livsforsikringsaftaler i henhold til artikel 6, stk. 1, litra e), blive inddraget under forudsætning af, at aftalen først er indgået samme dato eller derefter. Der er behov for disse bestemmelser for at sikre, at de berørte værdipapirer og forsikringsaftaler spores på korrekt vis af deres udstedere og af forsikringsfirmaerne med henblik på de betalende agents efterfølgende korrekte behandling.

Foreslåede ændringer af artikel 8 i EUSD

En række ændringer foretages i artikel 8 for at forbedre kvaliteten af de anførte oplysninger.

For at fjerne den nuværende usikkerhed med hensyn til behandlingen af indtægter fra fælles konti og andre situationer med flere retmæssige ejere, vil de betalende agenter udtrykkeligt blive anmodet om at udlevere ikke blot oplysninger om identitet og bopæl for alle de berørte retmæssige ejere samt oplysninger om, hvorvidt det oplyste beløb for hver retmæssig ejer er det fulde beløb, den faktiske andel, der tilfalder den retmæssige ejer, eller en lige andel.

En anden ændring siger mod at reducere den administrative byrde for den retmæssige ejers bopælsland ved at strække sig ud over de nuværende begrænsninger af artikel 8, stk. 2, som ikke beder den betalende agent og den rapporterende medlemsstat om at skelne mellem beløb, der vedrører rentedelen af en betaling og beløb, der vedrører de samlede indtægter fra afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af værdipapirer. Den gør det også lettere at måle, hvor virkningsfuldt EUSD er.

¹ EFT L 336, 27.12.1977, s. 15.

Endelig godkendes de oplysninger, som skal indgives af de betalende agenter, i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af artikel 2 og 6 i EUSD.

Foreslåede ændringer af artikel 11 i EUSD

Procedurerne for anvendelse af kildeskat i overgangsperioden ændres i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af artikel 4, 6 og 8 i EUSD.

Foreslåede ændringer af artikel 13 i EUSD

Artikel 13 indeholder på nuværende tidspunkt to procedurer for undtagelse fra kildeskat: attest og frivillig udlevering. Proceduren, der giver den retmæssige ejer mulighed for at indlevere en attest, giver ingen direkte anvendelige oplysninger til den retmæssige ejers bopælsland og er mindre praktisk for ham/hende, end proceduren med frivillig udlevering. Den yderligere byrde, der pålægges skatteforvaltningen i den betalende agents land ved anvendelse af proceduren med frivillig udlevering, udlignes ved den reducerede byrde, der pålægges den retmæssige ejers bopælsland. Desuden kan det være usikkert, om proceduren med en attest er forenelig med princippet om frie kapitalbevægelser, bl.a. fordi den gør det vanskeligt for en EU-borger med skattemæssig bopæl uden for EU at undgå kildeskat, som vedkommende ikke kan få godtgjort eller tilbagebetalt. Det foreslås derfor, at artikel 13 ændres til udelukkende at give mulighed for proceduren med frivillig udlevering.

Foreslåede ændringer af artikel 15 i EUSD

Henvisningen til bilaget med listen over forretningsmæssigt forbundne enheder, der optræder som en offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt af en international aftale, skal ændres på grund af indførelsen af nye bilag.

Foreslåede ændringer af artikel 18 i EUSD

Medlemsstaternes kompetente myndigheder opfordres til at forsyne Kommissionen med relevante statistikker om anvendelsen af EUSD med henblik på at forbedre kvaliteten af oplysningerne til Kommissionens beretning, der forelægges for Rådet hvert tredje år.

Forslag til ny artikel 18a og 18b i EUSD

Ny artikel 18a og 18b indføres for at give mulighed for, at procedurerne tilpasses listerne i bilagene med hjælp fra et udvalg. Dette udvalg for administrativt samarbejde om beskatning vil desuden medvirke til at skaffe de oplysninger, der skal indgå i alle centrale registre for retmæssige ejeres identitet og bopæl, som kan indhentes hos betalende agenter med aktiviteter i forskellige medlemsstater (visse kategorier af markedsaktører har anmodet om muligheden for oprettelse af et sådant register), lister over dokumenter til identificering af de retmæssige ejere og en liste over godkendte dataleverandører af oplysninger, som er nødvendige for, at de betalende agenter på behørig vis kan behandle indtægter fra kollektive investeringsinstrumenter eller særlige værdipapirer. Med hjælp fra udvalget kan der desuden udvikles fælles formater og procedurer for udveksling af oplysninger og fælles formularer til attester og andre dokumenter, som er nyttige i forbindelse med direktivets anvendelse. I artikel 18b henvises der til Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen med hjælp fra udvalget.

Foreslåede ændringer af bilagene til EUSD

Bilaget i det nuværende direktiv ændres til bilag IV, og følgende nye bilag indføres, navnlig for at bringe klarhed for de betalende agenter og for at begrænse deres administrative byrde (bilag V er en liste over statistikker, som medlemsstaterne skal gøre tilgængelige for Kommissionen i henhold til Rådets konklusioner af 26. maj 2008):

- a) Bilag I: "Liste over de juridiske former, som enheder og retlige arrangementer, der er omfattet af artikel 2, stk. 3, kan antage på grund af deres hovedsædes beliggenhed på bestemte landes og jurisdiktioners område"
- b) Bilag II: "Liste over medlemsstater, der i det mindste på anmodning tildeler et skattemæssigt identifikationsnummer til alle fysiske personer med skattemæssig bopæl på deres område uanset hans eller hendes nationalitet"
- c) Bilag III: "Vejledende liste over "betalende agenter efter modtagelse" i henhold til bestemmelserne i artikel 4, stk. 2", og
- d) Bilag V: "Liste over oplysninger til statistisk brug".

2.2. Artikel 2 i dette direktiv

I denne artikel fastlægges tidsplanen for og kravene til gennemførelsen af ændringsdirektivet i den nationale lovgivning. Ændringerne skal finde anvendelse på medlemsstaternes område fra første dag i det tredje kalenderår fra det kalenderår, hvor direktivet træder i kraft. De nationale gennemførelsesbestemmelser vedtages og offentliggøres i tilstrækkelig god tid inden, således at de betalende agenter og øvrige berørte markedsaktører får mulighed for at tilpasse deres procedurer inden datoen for ændringernes ikrafttrædelse.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

til ændring af direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2003/48/EF⁵ har fundet anvendelse i medlemsstaterne siden 1. juli 2005 og har vist sig at være effektivt gennem de første tre års anvendelse inden for grænserne af anvendelsesområdet. Det fremgår imidlertid af den første beretning⁶ om anvendelsen af direktiv 2003/48/EF, at direktivet ikke fuldt ud lever op til ambitionerne i Økofin-Rådets enstemmige konklusioner af 26. og 27. november 2000⁷. Navnlig er visse finansielle instrumenter svarende til rentebærende værdipapirer og visse indirekte måder at opbevare rentebærende værdipapirer på ikke omfattet.
- (2) Direktiv 2003/48/EF finder kun anvendelse på rentebetalinger, der foretages til umiddelbar fordel for fysiske personer. Fysiske personer med bopæl i Fællesskabet kan således omgå direktiv 2003/48/EF ved at anvende et mellemlid i form af en retlig enhed eller et retligt arrangement, især en enhed eller et retligt arrangement, som er etableret i en jurisdiktion, hvor beskatning af indtægter betalt til denne enhed eller dette retlige arrangement ikke sikres. Med hensyntagen til de foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge, der fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁸, er det derfor hensigtsmæssigt at kræve, at de betalende

² EUT C XXX, XX.XX.2008, s.XX

³ EUT C XXX, XX.XX.2008, s.XX

⁴ EUT C XXX, XX.XX.2008, s.XX

⁵ EUT L 157, 26.6.2003, s. 38.

⁶ KOM(2008) 552 endelig, Rådets dokument 13124/08 FISC 117

⁷ Rådets dokument nr. 13898/00 til vedtagelse med ændringer af Rådets dokument nr. 13555/00

⁸ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

agenter anvender "look-through-tilgangen" i forbindelse med betalinger til visse former for retlige enheder og retlige arrangementer uden for Fællesskabet samt anvende de oplysninger, som allerede er tilgængelige for dem om den eller de retmæssige ejere af enheden eller arrangementet med henblik på anvendelse af direktiv 2003/48/EF, når den således identificerede retmæssige ejer er en fysisk person med bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor den betalende agent er etableret. For at reducere usikkerheden og den administrative byrde for de betalende agenter bør der indføres en liste over enheder og arrangementer i tredjelandsjurisdiktioner, som er berørte af denne foranstaltning, i et bilag til direktiv 2003/48/EF.

- (3) For bedre at opfylde målet med direktiv 2003/48/EF bør kvaliteten af de oplysninger, der anvendes til at fastslå de retmæssige ejeres identitet og bopæl, forbedres og alle ekstra administrative byrder for de betalende agenter begrænses. De betalende agenter bør anvende de bedste oplysninger, som er tilgængelige for dem, herunder dokumenter, der beviser, at en fysisk persons skattemæssige bopæl er i et andet land end det, hvor vedkommende har fast adresse. Især bør de betalende agents anvendelse af de retmæssige ejeres skattemæssige identifikationsnumre forenkles ved hjælp af et bilag med oplysninger om sådanne numre. Det bør tillades, at betalende agenter, som har aktiviteter i forskellige medlemsstater, fører et centralt register over de retmæssige ejeres identitet og bopæl, og der bør udarbejdes fælles regler for de oplysninger, et sådant register skal indeholde.
- (4) Med henblik på at undgå omgåelse af direktiv 2003/48/EF ved kunstig kanalisering af en indtægtsbetaling via en økonomisk aktør uden for Fællesskabet bør det præciseres, hvilket ansvar der påhviler Fællesskabets økonomiske aktører, når de har kendskab til, at en rentebetaling til en aktør uden for den territoriale dækning af direktiv 2003/48/EF har fundet sted til fordel for en fysisk person, som de er bekendt med har bopæl i en anden medlemsstat, og som kan anses for at være deres kunde. I sådanne tilfælde bør disse økonomiske aktører betragtes som betalende agenter. Dette vil også især bidrage til forhindre misbrug af det internationale netværk af finansieringsinstitutter (filialer, datterselskaber, associerede selskaber og holdingselskaber) til at omgå direktiv 2003/48/EF.
- (5) Erfaringerne har vist, at der er behov for bedre præcisering med hensyn til forpligtelsen til at optræde som betalende agent ved modtagelse af en rentebetaling. Især bør de mellemliggende strukturer, som er genstand for en sådan forpligtelse, identificeres tydeligt. Bestemmelserne i direktiv 2003/48/EF finder anvendelse på enheder og retlige arrangementer, som i henhold til de gældende generelle regler for direkte beskatning i de medlemsstater, hvor de har hovedsæde, ikke beskattes for deres indtægter eller på den del af deres indtægter, der hidrører fra ikke-bosiddende modtagere, herunder renter fra opsparing og stort set tilsvarende indtægter, når de har modtaget rentebetalinger fra økonomiske aktører i forudgående led. En liste over sådanne enheder og retlige arrangementer i hver medlemsstat indføres i et bilag.
- (6) Det fremgår af den første beretning om anvendelsen af direktiv 2003/48/EF, at dette kan omgås ved anvendelse af finansielle instrumenter, som med hensyn til risikoniveau, fleksibilitet og på forhånd fastsatte investeringsafkast svarer til fordringer. Det er derfor nødvendigt at sikre, at direktiv 2003/48/EF ikke blot dækker rentebetalinger, men også andre stort set tilsvarende indtægter.

- (7) Visse kategorier af livsforsikringsaftaler, som ligeledes giver meget begrænset dækning af biometriske risici, og hvis ydelser er fuldt forbundet med indtægter fra fordringer eller tilsvarende indtægter, som er dækket af direktiv 2003/48/EF, betragtes af institutterne for kollektiv investering generelt som erstatning for detailinvesteringsprodukter. Anvendelsesområdet for direktiv 2003/48/EF bør derfor udvides til også at omfatte udbetalte ydelser fra sådanne aftaler.
- (8) Med hensyn til investeringsfonde i Fællesskabet dækker direktiv 2003/48/EF på nuværende tidspunkt kun indtægter, som hidrører fra institutter for kollektiv investering i værdipapirer, der er godkendt i overensstemmelse med Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS)⁹. Tilsvarende indtægter fra ikke-UCITS henhører kun under anvendelsesområdet for direktiv 2003/48/EF, hvis ikke-UCITS er enheder, der ikke har status som juridisk person og derfor optræder som betalende agenter efter modtagelse af rentebetalinger. For at sikre, at de samme regler finder anvendelse i alle UCITS og ikke-UCITS uanset deres retlige form, bør henvisningen i direktiv 2003/48/EF til direktiv 85/611/EØF erstattes med en henvisning til registreringen af foreningen, investeringsfonden eller -ordningen i henhold til reglerne i den enkelte medlemsstat.
- (9) Med hensyn til fonde uden for Fællesskabet er det nødvendigt at præcisere, at direktivet omfatter rentebetalinger og tilsvarende indtægter fra alle investeringsfonde uanset deres retlige form og deres placering med investorerne.
- (10) Definitionen af rentebetaling bør præciseres for at sikre, at ikke blot direkte investeringer i fordringer, men også indirekte investeringer tages i betragtning ved beregningen af procentsatsen for de aktiver, som investeres i sådanne instrumenter. Desuden bør det for at forenkle de betalende agenter anvendelse af direktiv 2003/48/EF i forbindelse med indtægter, der hidrører fra institutter for kollektiv investering i andre lande, præciseres, at sådanne institutters behandling af visse indtægter er underlagt reglerne i de medlemsstater, de er etableret i.
- (11) De betalende agenter indlevering af oplysninger bør forbedres for at øge værdien af oplysningerne om de retmæssige ejeres bopælsland, navnlig i forbindelse med indtægter fra fælles konti og andre situationer med flere retmæssige ejere.
- (12) "Attest"-proceduren, der gør det muligt for retmæssige ejere med skattemæssig bopæl i en medlemsstat at undgå opkrævning af kildeskat for rentebetalinger modtaget i en af de medlemsstater, der optræder på listen i artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/48/EF, bør afskaffes, idet der opnås færre oplysninger ved denne procedure end ved den alternative procedure med frivillig udlevering til den retmæssige ejers bopælsland, og idet den er mere byrdefuld for de retmæssige ejere.
- (13) Medlemsstaterne bør indgive relevante statistikker om anvendelsen af direktiv 2003/48/EF for at forbedre kvaliteten af de oplysninger, som Kommissionen anvender til forberedelse af den beretning om direktivets anvendelse, som forelægges for Rådet hvert tredje år.

⁹ EFT L 375, 31.12.1985, s. 3.

- (14) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af direktiv 2003/48/EF, er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁰, bør disse foranstaltninger vedtages efter den forskriftsprocedure, der er fastlagt i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (15) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2003/48/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af dette direktiv, udføres af betalende agenter etableret på deres område, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, eller udsteder af værdipapiret, der danner baggrund for rentebetalingen, er etableret.

2) Artikel 2 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"I dette direktiv og med forbehold af artikel 4, stk. 2, forstås ved "retmæssig ejer" enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en sådan betaling er sikret, medmindre han fremlægger bevis for, at betalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel, dvs."

ii) litra b) affattes således:

"b) at han optræder på vegne af en enhed eller et retligt arrangement og meddeler navn, retlig form og adresse på enhedens hovedsæde, og i tilfælde af et retligt arrangement, navn og fast adresse på den person, der primært er ihændehaver og primært forvalter dets ejendom og indtægter, til den økonomiske aktør, der foretager eller sikrer rentebetalingen, eller"

b) Følgende indsættes som stk. 3:

¹⁰ EFT L 184, 17.7.1999, s. 23.

"3. Hvis en økonomisk aktør under anvendelsesområdet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF¹¹ foretager en rentebetaling til eller sikrer en sådan betaling for en enhed eller et retligt arrangement svarende til dem, der angives i bilag I, skal definitionen i stk. 1 i denne artikel i henhold til artikel 3, stk. 6, i direktiv 2005/60/EF, omfatte den retmæssige ejer af en sådan enhed eller et sådant retligt arrangement."

3) Artikel 3 og 4 affattes således:

"Artikel 3

De retmæssige ejeres identitet og bopæl

1. Hver medlemsstat skal på sit område fastlægge og sikre anvendelsen af de procedurer, der er nødvendige for at gøre det muligt for den betalende agent at identificere de retmæssige ejere og deres bopæl med henblik på artikel 8-12.

Disse procedurer skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 og 3 fastsatte minimumsstandarder.

2. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers identitet på grundlag af minimumsstandarder, der varierer efter, hvornår den betalende agent og modtageren af rentebetalingen har optaget forbindelser:

- a) For kontraktlige forbindelser optaget før den 1. januar 2004 fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers identitet, som består af dennes navn og adresse, ved hjælp af de oplysninger, han er i besiddelse af, navnlig i henhold til de gældende forskrifter i hans etableringsland og direktiv 2005/60/EF.

- b) For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført på eller efter den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers identitet i form af navn, adresse og fødested og, hvis den retmæssige ejer har adresse eller på anden måde forelægger dokumentation for at have skattemæssig bopæl i en af de medlemsstater, der optræder på listen i bilag II, det skattemæssige identifikationsnummer eller tilsvarende, der er tildelt af den pågældende medlemsstat.

Oplysningerne, der henvises til i stk. 1, litra b), fastlægges på grundlag af passet, det officielle identitetskort eller et andet af de officielle dokumenter, der optræder på listen i bilag II, der forevises af den retmæssige ejer. Oplysninger, der ikke er anført i passet, i det officielle identitetskort eller i det officielle dokument, fastlægges på grundlag af ethvert andet dokument, der beviser identiteten, som forevises af den retmæssige ejer og som er udstedt af en offentlig myndighed i det land, hvor vedkommende har adresse eller på anden måde bevisligt har skattemæssig bopæl.

3. Hvis den retmæssige ejer frivilligt forelægger en attest for skattemæssig bopæl, som er udstedt af et lands kompetente myndighed højst tre år inden

¹¹ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

betalingsdatoen, anses vedkommendes bopæl for at være i dette land. Hvis dette ikke er tilfældet, anses personen for at have bopæl i det land, hvor vedkommende har fast adresse. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers faste adresse på grundlag af følgende minimumsstandarder:

- a) For kontraktlige forbindelser optaget før den 1. januar 2004 fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers nuværende faste adresse ved hjælp af de oplysninger, han er i besiddelse af på betalingsdatoen, navnlig i henhold til de gældende forskrifter i hans etableringsland og direktiv 2005/60/EF.
- b) For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført på eller efter den 1. januar 2004, sørger den betalende agent for, at den retmæssige ejers nuværende faste adresse på grundlag af den adresse, der fremgår af identifikationsproceduren i stk. 2, litra b), ajourføres på grundlag af den seneste dokumentation, som er til rådighed for den betalende agent. Denne oplysning skal ajourføres senest ved udløbet af det pas, det officielle identitetskort eller det andet officielle dokument, som den retmæssige ejer forelægger som dokumentation for identiteten.

For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført på eller efter den 1. januar 2004, af fysiske personer, som forelægger et pas, et officielt identitetskort eller et andet officielt dokument som dokumentation for identiteten udstedt af en medlemsstat og erklærer sig som hjemmehørende i et tredjeland, fastslås bopælen ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt højst tre år inden betalingsdatoen af den kompetente myndighed i det tredjeland, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat, der har udstedt passet eller ethvert andet officielt identitetsdokument. For fysiske personer, for hvilke den betalende agent har officiel dokumentation til sin rådighed, der beviser, at de har skattemæssig bopæl i et andet land end det land, hvor de har fast adresse på grund af privilegier forbundet med deres diplomatiske status eller med andre internationalt aftalte regler, fastslås bopælen ved hjælp af sådan officiel dokumentation, som er tilgængelig for den betalende agent.

Artikel 4

Betalende agenter

1. En økonomisk aktør, der betaler renter til som anført i artikel 6, stk. 1, eller sikrer en sådan betaling til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer, betragtes som betalende agent i henhold til dette direktiv. En betaling, som er foretaget eller sikret til umiddelbar fordel for en enhed eller et retligt arrangement, der optræder på listen i bilag I, anses for at være foretaget eller sikret til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer som anført i artikel 3, stk. 6, i direktiv 2005/60/EF, for enheden eller det retlige arrangement.

I dette stykke har det ingen betydning, om den berørte økonomiske aktør er debitor eller udsteder af fordringen eller værdipapiret, som vedrører indtægterne, eller om vedkommende er den økonomiske aktør, som debitoren, udstederen eller den retmæssige ejer pålægges at betale indtægterne eller sikre betalingen af disse.

Medlemsstaterne træffer behørig foranstaltninger til at sikre, at der ikke forekommer overlapninger mellem betalende agents forpligtelser med hensyn til samme rentebetaling.

En økonomisk aktør etableret i en medlemsstat anses også for at være betalende agent i henhold til dette direktiv, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) han foretager en rentebetaling som anført i artikel 6, stk. 1, til, eller sikrer en sådan betaling for, en anden økonomisk aktør etableret uden for det område, der henvises til i artikel 7, og uden for den territoriale dækning af de aftaler og ordninger, der henvises til i artikel 17, stk. 2, og
- b) den første økonomiske aktør har vished for, at den anden økonomiske aktør vil betale indtægterne til, eller sikre en sådan betaling til umiddelbar for en retmæssig ejer, der er en fysisk person, som den første økonomiske aktør ved bor i en anden medlemsstat, under hensyntagen til artikel 3.

Hvis betingelserne i litra a) og b), er opfyldt, anses en betaling foretaget eller sikret af den første økonomiske aktør for at være foretaget af den første økonomiske aktør til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer, der henvises til i litra b).

2. En enhed eller et retligt arrangement, som ikke beskattes af sine indtægter eller af den del af indtægterne, der hidrører fra dens eller dets ikke-bosiddende deltagere, herunder af enhver rentebetaling i henhold til de generelle regler om direkte beskatning, som er gældende i den medlemsstat, hvor enheden eller det retlige arrangement har hovedsæde, anses for at være en betalende agent ved modtagelse af en rentebetaling eller efter at have sikret en sådan betaling.

I stk. 2, første afsnit, anses et retligt arrangement for at have hovedsæde i det land, hvor den person, som primært er indehaver og primært forvalter dets ejendom og indtægter, har fast adresse.

Betalingen, som er modtaget eller sikret af enheden eller det retlige arrangement, anses for at være foretaget direkte til, eller sikret til umiddelbar fordel for enhver fysisk person, som juridisk er indehaver af enhedens eller det retlige arrangements aktiver eller indtægter, eller, i mangel af en sådan fysisk person, for at være foretaget direkte til, eller sikret til umiddelbar fordel for enhver fysisk person, som de personer, der beskæftiger sig med administreringen af enheden eller det retlige arrangement, ved har bidraget direkte eller indirekte til den berørte enheds eller det retlige arrangements aktiver.

Disse fysiske personer behandles derpå som retmæssige ejere af betalingen i overensstemmelse med artikel 2 og 3.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis enheden eller det retlige arrangement befinder sig i en af følgende situationer:

- a) den/det er et institut for kollektiv investering eller anden kollektiv investeringsfond eller -ordning, hvis indtægter er omfattet af litra c) og d) i artikel 6, stk. 1
- b) den/det tjener forvaltningen af en pensionsfonds eller et forsikringsforetagendes aktiver
- c) den/det er anerkendt for udelukkende at tjene velgørende formål i henhold til de procedurer, som er gældende i den medlemsstat, hvor den/det er beliggende
- d) der er tale om en situation med flere retmæssige ejere, hvor den økonomiske aktør, der foretager eller sikrer betalingen, har fastslået alle de retmæssige ejeres identitet og bopæl i overensstemmelse med artikel 3, og derfor selv optræder som betalende agent i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel.

De kategorier af enheder og retlige arrangementer, som afhængig af den medlemsstat, hvor de har hovedsæde, i alle andre tilfælde end dem, der henvises til i litra a)-d), betragtes som betalende agent, efter at de har foretaget en rentebetaling, eller efter at de har sikret en sådan betaling, er angivet i bilag III.

Enhver økonomisk aktør, der foretager en rentebetaling til, eller sikrer en rentebetaling for en enhed eller et retligt arrangement, der optræder på listen i bilag III, meddeler den kompetente myndighed i sin etableringsmedlemsstat navnet på og stedet for hovedsædet for enheden eller, i tilfælde af et retligt arrangement, navn og fast adresse på den person, der primært er indehaver og primært forvalter det retlige arrangements ejendom og indtægter, og meddeler ligeledes det samlede beløb for rentebetalinger, som er foretaget til eller sikret for enheden eller det retlige arrangement. Hvis enhedens eller det retlige arrangements hovedsæde befinder sig i en anden medlemsstat, videregiver den kompetente myndighed disse oplysninger til denne anden medlemsstat.

3. De enheder og retlige arrangementer, der henvises til i stk. 2, og hvis aktiver eller indtægter der umiddelbart ikke er nogen retmæssig ejer af på tidspunktet for modtagelse af en rentebetaling, kan i henhold til dette direktiv behandles som et institut for kollektiv investering eller som en anden kollektiv investeringsfond eller -ordning som henvist til i stk. 2, litra a).

Hvis en enhed eller et retligt arrangement gør brug af denne mulighed, udsteder den medlemsstat, hvor enhedens eller det retlige arrangements hovedsæde ligger, en attest til dette formål. Enheden eller det retlige arrangement forelægger denne attest for den økonomiske aktør, der foretager eller sikrer rentebetalingen.

Medlemsstaterne fastlægger de nærmere regler for denne mulighed for enheder og retlige arrangementer, som har hovedsæde på deres område, og sikrer, at enheder eller retlige arrangementer, som gør brug af denne mulighed, optræder som betalende agent i henhold til stk. 1, op til det samlede beløb af modtagne rentebetalinger, hver gang en retmæssig ejer umiddelbart bliver indehaver af deres aktiver eller indtægter.

4) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

Definition af "rentebetalinger"

1. I dette direktiv forstås ved "rentebetalinger":
 - a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debtors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger; strafrenter for forsinket betaling betragtes ikke som rentebetalinger
 - aa) enhver form for indtægter betalt eller krediteret en konto vedrørende alle former for værdipapirer, hvoraf investoren modtager
 - i) forrentning af kapital, hvis betingelser angives på udstedelsesdatoen, og
 - ii) som ved deres udløb udgør mindst 95 % af den investerede kapital
 - b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer og påløbne eller kapitaliserede indtægter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra aa) omhandlede værdipapirer
 - c) indtægter afledt af de i litra a), aa) eller b) omhandlede betalinger, enten direkte eller via en i artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed udloddet af
 - i) institutter for kollektiv investering eller andre kollektive investeringsfonde eller -ordninger registreret i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats regler
 - ii) enheder eller retlige arrangementer, der gør brug af muligheden i artikel 4, stk. 3
 - iii) enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning etableret uden for det i artikel 7 omhandlede område, uanset denne fonds eller denne ordnings retlige form og eventuelle restriktion til en begrænset gruppe investorer i forbindelse med anskaffelse, salg og indløsning af dens andele eller enheder

- d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter, enheder, retlige arrangementer og investeringsfonde eller -ordninger, hvis de direkte eller indirekte via andre sådanne institutter, enheder, retlige arrangementer og investeringsfonde eller -ordninger investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a) eller i værdipapirer omhandlet i litra aa):
- i) investeringsinstitutter for kollektiv investering eller andre kollektive investeringsfonde eller -ordninger registreret i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats regler
 - ii) enheder eller retlige arrangementer, der gør brug af muligheden i artikel 4, stk. 3
 - iii) enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning etableret uden for det i artikel 7 omhandlede område, uanset denne fonds eller denne ordnings retlige form og eventuelle restriktion til en begrænset gruppe investorer i forbindelse med anskaffelse, salg og indløsning af dens andele eller enheder
- e) udbytte af en livsforsikringsaftale, hvor kontrakten giver dækning af biometriske risici, som, udtrykt som et gennemsnit for kontraktens varighed, er lavere end 5 % af den forsikrede kapital, og dens nuværende ydelse er fuldt forbundet med den type renter eller indtægter, der henvises til i litra a), aa), b), c) og d); i denne forbindelse anses enhver forskel mellem de beløb, som er betalt i henhold til en livsforsikringsaftale og summen af alle betalinger til livsforsikringen under samme livsforsikringsaftale for at være udbytte fra livsforsikringsaftaler.

Medlemsstaterne har imidlertid mulighed for kun at lade indkomst som omhandlet i litra d) indgå i definitionen af rentebetaling, for så vidt denne indkomst svarer til en indkomst, der direkte eller indirekte stammer fra rentebetalinger som defineret i litra a), aa) og b). Hvis en medlemsstat gør brug af denne mulighed, underretter den Kommissionen herom. Kommissionen offentliggør i Den Europæiske Unions Tidende, at der er gjort brug af denne mulighed, og med gyldighed fra datoen for en sådan offentliggørelse bliver brugen af muligheden bindende for de andre medlemsstater.

2. I henseende til stk. 1, litra c) og d), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke ligger inde med oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger i henhold til litra a), aa) og b), betragtes som rentebetaling.
3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i relevante værdipapirer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40 %. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret,

betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelene eller enhederne.

4. Hvis en rentebetaling som angivet i stk. 1 foretages til en enhed eller et retligt arrangement som omtalt i artikel 4, stk. 2, eller krediteres en sådan enheds eller et sådant retligt arrangements konto, betragtes den som en rentebetaling foretaget af en sådan enhed eller et sådant retligt arrangement, så længe enheden eller det retlige arrangement ikke har gjort brug af den i artikel 4, stk. 3, omhandlede mulighed.
5. I henseende til stk. 1, litra b) og d), skal medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at betalende agenter på deres område beregner renterne eller andre relevante indtægter på årsbasis i en periode, der ikke må overstige et år, og behandler sådanne på årsbasis beregnede renter eller andre relevante indtægter som rentebetalinger, også selv om der ikke finder afståelse, indfrielse eller tilbagekøb sted i den pågældende periode.
6. Uanset stk. 1, litra c), skal det være muligt for medlemsstaterne at holde enhver i de pågældende bestemmelser omhandlet form for indtægter fra institutter, enheder eller retlige arrangementer etableret på deres område uden for definitionen af rentebetalinger, hvis de pågældende enheders eller retlige arrangementers direkte eller indirekte investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, litra a), eller i værdipapirer omhandlet i stk. 1, litra aa), ikke har oversteget 15 % af deres aktiver.

Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne ligeledes beslutte at holde renter, der udbetales til eller krediteres en konto tilhørende en enhed eller et retligt arrangement som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der ikke har gjort brug af muligheden i artikel 4, stk. 3, og som har bopæl på deres område, uden for definitionen af rentebetaling, jf. stk. 1, hvis de pågældende enheders eller retlige arrangementers direkte eller indirekte investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, litra a), eller i værdipapirer omhandlet i stk. 1, litra aa), ikke har oversteget 15 % af deres aktiver.

Hvis en medlemsstat gør brug af en eller begge af de i stk. 1 og 2 omhandlede muligheder, underretter den Kommissionen herom.

Kommissionen offentliggør i Den Europæiske Unions Tidende, at der er gjort brug af denne mulighed, og med gyldighed fra datoen for en sådan offentliggørelse bliver brugen af muligheden bindende for de andre medlemsstater.

7. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats fastsættes fra den 1. januar 2011 til 25 %.
8. De i stk. 1, litra d), og stk. 6 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter, enheder, retlige arrangementer eller investeringsfonde eller -ordninger.

Hvis sådanne regler eller instrumenter ikke definerer en investeringspolitik, fastsættes disse procentsatser under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters, enheders, retlige arrangementers eller investeringsfondes eller -ordningers aktiver på baggrund af gennemsnittet af aktiver i begyndelsen og ved udgangen af deres seneste regnskabsperiode inden den dato, hvor rentebetalingen til den retmæssige ejer foretages eller sikres af den betalende agent. For nyetablerede institutter, enheder, retlige arrangementer eller investeringsfonde eller -ordninger bygger en sådan faktisk sammensætning på gennemsnittet af aktiver i begyndelsen af den nuværende regnskabsperiode og ved udgangen af den sidste måned inden den dato, hvor rentebetalingen til den retmæssige ejer foretages eller sikres af den betalende agent.

Sammensætningen af aktiver i overensstemmelse med de gældende regler i den medlemsstat, hvor et institut for kollektiv investering eller anden kollektiv investeringsfond eller -ordning er registreret, skal være bindende for andre medlemsstater.

9. De i stk. 1, litra aa), omhandlede indtægter, betragtes kun som en rentebetaling for så vidt værdipapirerne, der danner baggrund for indtægterne, først er udstedt den eller efter den 1. december 2008.
10. Udbytte fra livsforsikringsaftaler anses kun for at være en rentebetaling i henhold til stk. 1, litra e), for så vidt livsforsikringsaftalen, der giver anledning til et sådant udbytte, først er indgået den eller efter den 1. december 2008."

5) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

Den betalende agents indgivelse af information

1. Når den retmæssige ejer har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor den betalende agent er etableret, omfatter den information, som den betalende agent skal indgive til sit etableringslands kompetente myndighed, som et minimum følgende:
 - a) den retmæssige ejers identitet og bopæl fastlagt i henhold til artikel 3, eller, i situationer med flere retmæssige ejere, de i artikel 1, stk. 1, omhandlede retmæssige ejeres identitet og bopæl
 - b) den betalende agents navn og adresse
 - c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikation af den fordring, der giver anledning til rentebetalingen eller af den livsforsikringsaftale, det værdipapir, den andel eller enhed, der giver anledning til betalingen
 - d) oplysninger om rentebetalingen i henhold til stk. 2.

2. Den information, som den betalende agent skal indgive vedrørende rentebetaling, skal som et minimum indeholde en differentiering mellem nedenstående kategorier af rentebetaling og angive følgende:
 - a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): den betalte eller krediterede rentes beløb
 - aa) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra aa): de betalte eller krediterede indtægters beløb
 - b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): enten det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet; den betalende agent underretter den kompetente myndighed i sin etableringsmedlemsstat, når han eller hun angiver det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet
 - c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c): enten det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra, eller udlodningens fulde beløb; den betalende agent underretter den kompetente myndighed i sin etableringsmedlemsstat, når han eller hun angiver udlodningens fulde beløb
 - d) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 4: det rentebeløb, der tilskrives hver af de retmæssige ejere, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1
 - e) hvis en medlemsstat udnytter muligheden i artikel 6, stk. 5: rentebeløbet på årsbasis eller andre relevante indtægter
 - f) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra e): det beregnede udbytte i henhold til denne bestemmelse.
3. I situationer med flere retmæssige ejere underretter den betalende agent den kompetente myndighed i sin etableringsmedlemsstat om, hvorvidt det beløb, der rapporteres for hver retmæssig ejer, er det fulde beløb betalt samlet til de retmæssige ejere, eller om det er den berørte retmæssige ejers faktiske andel eller en lige andel.
4. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne tillade, at de betalende agenter kun indgiver følgende oplysninger:
 - a) hvis der er tale om rentebetalinger i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), aa) og c), det samlede rente- eller indkomstbeløb
 - b) hvis der er tale om rentebetalinger i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) og d), det samlede beløb for afståelse, indfrielse eller tilbagekøb forbundet med sådanne betalinger
 - c) hvis der er tale om rentebetalinger i henhold til artikel 6, stk. 1, litra e), det samlede beløb betalt i henhold til en livsforsikringsaftale, der danner baggrund for sådanne betalinger.

Den betalende agent erklærer, om det angivne beløb er et beløb bestående af renter eller indtægter eller et samlet beløb for afståelse, indfrielse eller tilbagekøb eller et samlet beløb betalt i henhold til livsforsikringsaftaler."

6) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:

- a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb
- aa) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra aa): af de betalte eller krediterede indtægters beløb
- b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): af de rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af modtageren af det fulde beløb af provenuet af afståelsen
- c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra
- d) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 4: af det rentebeløb, der tilskrives hver af de retmæssige ejere, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1
- e) hvis en medlemsstat udnytter muligheden i artikel 6, stk. 5: af rentebeløbet på årsbasis eller andre relevante indtægter
- f) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra e): af det beregnede udbytte i henhold til denne bestemmelse.

Ved overførslen af kildeskattebeløb til den kompetente myndighed i sin etableringsmedlemsstat underretter den betalende agent denne myndighed om antallet af retmæssige ejere, som er berørte af opkrævningen af kildeskat, og som tariferes i henhold til deres respektive bopælsmedlemsstater."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. I overgangsperioden kan de medlemsstater, der opkræver kildeskat, fastsætte, at en økonomisk aktør, der betaler renter til eller sikrer renter for en enhed eller et retligt arrangement som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der har hovedsæde i en anden medlemsstat, og som er af en af de typer, der optræder på listen i bilag III for den pågældende medlemsstat, skal betragtes som betalende agent i stedet for enheden eller det retlige arrangement og skal opkræve kildeskat af disse indtægter, medmindre enheden eller det retlige arrangement formelt har accepteret, at dens navn og adresse samt det samlede indkomstbeløb, der er betalt til eller sikret for den, meddeles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, syvende

afsnit. Hvis der er tale om retlige arrangementer, skal det navn og den adresse, der meddeles, være for den person, som primært er indehaver og primært forvalter deres ejendom og indtægter."

7) Artikel 13 affattes således:

"Artikel 13

Undtagelser fra kildeskatteproceduren

Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, skal sikre, at en retmæssig ejer kan anmode om, at der ikke opkræves skat, når han udtrykkeligt tillader den betalende agent at indgive information i henhold til kapitel II; en sådan tilladelse dækker alle den betalende agents rentebetalinger til den retmæssige ejer.

I så fald gælder artikel 9."

8) Artikel 14 ændres således:

a) Stk. 2, første punktum, affattes således:

"Hvis en rentebetaling modtaget af en retmæssige ejer har været gjort til genstand for en sådan kildeskat i den betalende agents medlemsstat, indrømmer den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til den tilbageholdte skats beløb i henhold til landets nationale lovgivning."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Hvis en rentebetaling modtaget af en retmæssige ejer ud over den i artikel 11 omhandlede kildeskat har været gjort til genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren i stk. 2 tages i anvendelse."

9) I artikel 15, stk. 1, andet afsnit, erstattes "bilaget" med "bilag IV".

10) Artikel 18, første punktum, affattes således:

"Kommissionen forelægger hvert tredje år beretning for Rådet om, hvorledes dette direktiv virker, på baggrund af de i bilag V omhandlede statistikker, som skal indgives af hver medlemsstat til Kommissionen."

11) Som artikel 18a og 18b indsættes:

"Artikel 18a

Gennemførelse

Kommissionen kan, ved at handle efter den i artikel 18b, stk. 2, beskrevne procedure, træffe foranstaltninger i forbindelse med:

- 1) ajourføring og supplering af bilagene
- 2) fastlæggelse af den type information, der skal indgå i ethvert centralt register over de retmæssige ejeres identitet og bopæl, som kan opbevares af en betalende agent med aktiviteter i forskellige medlemsstater
- 3) fastlæggelse af de dokumenter, som den betalende agent kan anvende i henhold til artikel 3 til fastlæggelse af retmæssige ejeres identitet og bopæl
- 4) angivelse af de dataleverandører, som de betalende agenter i forbindelse med anvendelse af artikel 6 kan anvende til at indhente de nødvendige oplysninger til korrekt behandling af indtægter hidrørende fra institutter for kollektiv investering eller andre kollektive investeringsfonde eller -ordninger eller særlige værdipapirer
- 5) fastlæggelse af fælles formater og de i artikel 9 omhandlede operationelle procedurer for udveksling af oplysninger
- 6) fastlæggelse af fælles formater for de attester og andre dokumenter, som er nødvendige for, eller som forenkler dette direktivs anvendelse, navnlig den i artikel 4, stk. 3, omhandlede attest og de dokumenter, der udstedes i medlemsstater, som opkræver kildeskat, som den retmæssige ejers skattemæssige bopælsmedlemsstat anvender i forbindelse med artikel 14.

Artikel 18b

Udvalg

1. Kommissionen bistås af udvalget for administrativt samarbejde om beskatning, i det følgende benævnt "udvalget".
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 99/468/EF.

Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 99/468/EF, fastsættes til tre måneder.
 3. Udvalget kan ud over sine opgaver i henhold til stk. 1 behandle de spørgsmål, der forelægges af formanden på eget initiativ eller efter anmodning af en medlemsstats repræsentant, og som angår anvendelsen af dette direktiv."
- 12) Bilaget ændres som angivet i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [...] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks

Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra [den første dag i det tredje kalenderår efter kalenderåret for dette direktivs ikrafttrædelse].

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

BILAG

Bilaget til direktiv 2003/48/EF ændres således:

- (1) Bilaget bliver bilag IV.
- (2) Bilag I, II og III indføres som følger:

"BILAG I

Liste over de juridiske former, som enheder og retlige arrangementer, der er omfattet af artikel 2, stk. 3, kan antage, på grund af deres hovedsædes beliggenhed på bestemte landes og jurisdiktioners område

1. Enheder og retlige arrangementer, hvis hovedsæde er beliggende i et land eller en jurisdiktion uden for direktivets territoriale dækning som angivet i artikel 7, der ikke optræder på listen i artikel 17, stk. 2:

Antigua og Barbuda	<i>International Business Company</i>
Bahamas	Trust <i>Foundation (fond)</i> <i>International Business Company</i>
Bahrain	<i>Financial trust</i>
Barbados	Trust
Belize	Trust <i>International Business Company</i>
Bermuda	Trust
Brunei	Trust <i>International Business Company</i> <i>International trust</i> <i>International Limited Partnership</i>
Cookøerne	Trust <i>International trust</i> <i>International company</i> <i>International partnership</i>
Costa Rica	Trust
Djibouti	Fritaget selskab (Udenlandsk) trust
Dominica	Trust <i>International Business Company</i>

Fiji	Trust
Fransk Polynesien	<i>Société</i> (selskab) <i>Société de personnes</i> (interessentskab) <i>Société en participation</i> (joint venture-selskab) (Udenlandsk) trust
Guam	<i>Company</i> Enkeltmandsforetagende <i>Partnership</i> (Udenlandsk) trust
Guatemala	Trust <i>Fundación</i> (fond)
Hong Kong	Trust
Kiribati	Trust
Labuan (Malaysia)	<i>Offshore company</i> <i>Malaysian offshore bank,</i> <i>Offshore limited partnership</i> <i>Offshore trust</i>
Libanon	Selskaber, der benytter sig af "offshore company regime"
Macao	Trust <i>Fundação</i> (fond)
Maldiverne	Alle selskaber, interessentskaber og udenlandske trusts
Nordmarianerne	<i>Foreign sales corporation</i> <i>Offshore banking corporation</i> (Udenlandsk) trust
Marshalløerne	Trust
Mauritius	Trust <i>Global business company cat. 1 and 2</i>

Mikronesien	<i>Company</i> <i>Partnership</i> (Udenlandsk) trust
Nauru	<i>Trusts/nominee company</i> <i>Company</i> <i>Partnership</i> Enkeltmandsforetagende Udenlandsk testamente Udenlandsk ejendom Andre former for virksomhed efter aftale med regeringen
Ny Kaledonien	<i>Société</i> <i>Société civile</i> <i>Société de personnes</i> Joint venture Afdød persons ejendom (Udenlandsk) trust
Niue	Trust <i>International Business Company</i>
Panama	<i>Fideicomiso (trust)</i> <i>Fundación de interés privado (fond)</i>
Palau	<i>Company</i> <i>Partnership</i> Enkeltmandsforetagende Repræsentationskontor <i>Credit union (finansielt kooperativ)</i> <i>Cooperative</i> (Udenlandsk) trust
Filippinerne	Trust
Puerto Rico	<i>Estate</i> Trust <i>International banking entity</i>
Saint Christopher og Nevis	Trust <i>Foundation</i> Fritaget selskab
Saint Lucia	Trust
Saint Vincent og Grenadinerne	Trust
Samoa	Trust <i>International trust</i> <i>International company</i>

	<i>Offshore bank</i> <i>Offshore insurance company</i> <i>International partnership</i> <i>Liknited partnership</i>
Seychellerne	Trust <i>International Business Company</i>
Singapore	Trust
Salomonøerne	<i>Company</i> <i>Partnership</i> Trust
Sydafrika	Trust
Tonga	Trust
Tuvalu	Trust <i>Provident fund (forsorgskasse)</i>
De Forenede Arabiske Emirater	Trust
De Amerikanske Jomfruøer	Trust Fritaget selskab
Uruguay	Trust
Vanuatu	Trust Fritaget selskab <i>International company</i>

2. Enheder og retlige arrangementer med hovedsæde i et land eller en jurisdiktion, der fremgår af artikel 17, stk. 2, og for hvilke artikel 2, stk. 3, finder anvendelse, indtil det berørte land eller den berørte jurisdiktion her vedtaget bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i artikel 4, stk. 2:

Andorra	Trust
Anguilla	Trust
Aruba	<i>Stichting</i> (fond) Selskaber, der benytter sig af offshore-selskabsordningen

De Britiske Jomfruøer	Trust <i>International Business Company</i>
Caymanøerne	Trust Fritaget selskab
Guernsey	Trust <i>Zero tax company</i>
Øen Man	Trust
Jersey	Trust
Liechtenstein	<i>Anstalt</i> (trust) <i>Stiftung</i> (fond)
Monaco	Trust <i>Fondation</i> (fond)
Montserrat	Trust
De Nederlandske Antiller	Trust <i>Stichting</i> (fond)
San Marino	Trust <i>Fondazione</i> (fond)
Schweiz	Trust Fond
Turks- og Caicosøerne	Fritaget selskab <i>Limited partnership</i> Trust

BILAG II

Liste over medlemsstater, der i det mindste på anmodning tildeler et skattemæssigt identifikationsnummer til alle fysiske personer med skattemæssig bopæl på deres område uanset hans eller hendes nationalitet

MEDLEMS STAT	STRUKTUR	FORMAT	TILSTEDEVÆR ELSEN af IDENTIFIKATI ONSNUMMER i officiel dokumentation
BE - Belgien	ÅÅMMDD XXX XX	En blok med 11 cifre. De første seks angiver fødselsdatoen, de følgende tre udgør et bestillingsnummer, og de sidste to er en kontrolkode.	Nationalt id-kort Pas
BG - Bulgarien	9999999999	En blok med 10 cifre. Det sidste er et fastsat tal. Kendt som "Unified Civil Number"	Nationalt id-kort Pas
CZ - Tjekkiet	999999999 9999999999	En blok med ni eller 10 cifre. Sjette og syvende ciffer kan adskilles med bindestreg.	Nationalt id-kort Pas Kørekort
DK - Danmark	DDMMÅÅ-9999	En blok med 10 cifre med bindestreg mellem sjette og syvende ciffer.	Pas
DE - Tyskland	999999999999	En blok med 12 cifre. Cifrene kan adskilles med bindestreger.	N ¹²
EE - Estland	99999999999	En blok med 11 cifre.	Nationalt id-kort Pas Kørekort
IE - Irland	9999999L(W)	7 cifre efterfulgt af enten et eller to bogstaver. Hvis der er	Dokument fra "Office of

¹² TIN kan ændres, hvis en person skifter adresse.

MEDLEMS STAT	STRUKTUR	FORMAT	TILSTEDEVÆR ELSEN af IDENTIFIKATI ONSNUMMER i officiel dokumentation
		to bogstaver, er det sidste et "W". Det første er et kontrolbogstav beregnet med en algoritme.	Revenue Commissioners" (skattevæsenet) Dokument fra "Office of Social and Family Affairs" (kontoret for sociale og familiemæssige anliggender)
EL - Grækenland	999999999	En blok med 9 cifre - 8 "almindelige" cifre og et "kontrolciffer"	N
ES - Spanien	1) 99999999A 2) X9999999A M0000001A L0000001A K0000001A 3) E99999999 G99999999 H99999999	1) Standard-identifikationsnummer for spanske statsborgere er sammensat af 9 karakterer: - 8 cifre - et kontrolbogstav 2) Andre identifikationsnumre for specifikke typer fysiske personer og fremmede statsborgere med spansk identitetskort bestående af en række med ni karakterer: - et bogstav til beskrivelse af den fysiske persons type - syv cifre - et kontrolbogstav. 3) I øvrige tilfælde er identifikationsnummeret sammensat af: - et bogstav: E, G eller H. - syv cifre	Nationalt id-kort Pas

MEDLEMS STAT	STRUKTUR	FORMAT	TILSTEDEVÆR ELSEN af IDENTIFIKATI ONSNUMMER i officiel dokumentation
		- et endeligt kontrolciffer	
IT - Italien	LLLLLL99L99L999L	Skattnummeret for enkeltpersoner er en alfanumerisk blok på 16 karakterer.	Sygesikringskort Skattekodekort
CY - Cypern	99999999L	En blok med 8 cifre og et bogstav. Bogstavet i slutningen beregnes som et kontrolbogstav.	N
LV - Letland	DDMMYY99999 "9"999999999	En blok med 11 cifre (DDMMÅÅ: fødselsdato) En blok med 11 cifre (det første ciffer er altid "9") Tildeles fysiske personer, der ikke har et identifikationsnummer i form af "DDMMÅÅ99999".	Pas Kørekort
LT - Litauen	99999999999 9999999999	En blok med 11 cifre. Det 10-cifrede identifikations- nummer er for fysiske personer, der ikke har et 11- cifret identifikationsnummer.	Nationalt id-kort Pas
HU – Ungarn	99999999	Identifikationsnummeret for fysiske personer er en blok på 10 cifre. Selskabskoden er en blok på otte cifre.	N
MT - Malta	999L	Identifikationsnummeret er den fysiske persons identitetskortnummer. 3-7 cifre + bogstav (M, G, A, P, L, H, B	Nationalt id-kort Pas ¹³

¹³ I Malta modtager ikke-bosiddende personer et id-nummer, som angives på bankopgørelser.

MEDLEMS STAT	STRUKTUR	FORMAT	TILSTEDEVÆR ELSEN af IDENTIFIKATI ONSNUMMER i officiel dokumentation
	999999999	eller Z). Personer uden maltesisk identitetskort vil få udstedt et identifikationsnummer af skattevæsenet. Dette er et nicifret tal, hvoraf de sidste to cifre er kontrolcifre. Sådanne personer kan ansøge om et identitetskort hos den pågældende myndighed. Når et sådant er udstedt, vil det blive anvendt som identifikationsnummer, ligesom det er tilfældet for maltesiske statsborgere.	
NL - Nederlandene	999999999	En blok med otte eller ni cifre. Hvis identifikationsnummeret består af otte cifre, placeres et "0" foran det.	Nationalt id-kort Pas Kørekort
AT - Østrig	999999999 ¹⁴	En blok med ni cifre, hvoraf det sidste er et kontrolciffer.	N ¹⁵
PL - Polen	9999999999	En blok med 10 cifre, hvoraf det sidste beregnes ved hjælp af en algoritme og udgør et kontrolciffer.	N
PT - Portugal	999999999	En blok med 9 cifre, hvoraf det sidste beregnes ved hjælp af en algoritme og udgør et kontrolciffer.	N
RO - Rumænien	9999999999999	En blok med 13 cifre. Kontrolcifret beregnes ved hjælp af en algoritme.	Nationalt id-kort Pas

¹⁴ "9" angiver et ciffer
"L" angiver et bogstav
"DDMMÅÅ" angiver en dato (dag, måned, år)

¹⁵ Identifikationsnummeret kan ændres, når en person flytter.

MEDLEMS STAT	STRUKTUR	FORMAT	TILSTEDEVÆR ELSEN af IDENTIFIKATI ONSNUMMER i officiel dokumentation
SI - Slovenien	99999999	En blok med et tilfældigt ottecifret nummer (det første ciffer kan ikke være nul). Det ottende ciffer er et kontrolnummer.	N
SK - Slovakiet	9999999999	En blok med 10 cifre.	N
FI - Finland	DDMMÅÅ(+,-,A) 999 (L/9) 9999999-9	En blok med 11 karakterer som følger: Fødselsdato DDMMÅÅ Karakter (+, -, A) Individuelt nummer 999 Kontrolkarakter L/9 Landekoden er en blok med syv cifre og et kontrolbogstav (9999999-L), hvor 9999999 er serienummeret og L er kontrolbogstavet.	Nationalt id-kort Pas Kørekort ¹⁶
SE - Sverige	ÅÅMMDD-NNNX	ÅÅMMDD er fødselsdatoen; NNN er et fødselsnummer; X er et kontrolciffer. Fødselsnummeret består af ulige tal for mænd og lige for kvinder. Kontrolcifferet beregnes automatisk ud fra fødselsdatoen og fødselsnummeret.	Nationalt id-kort Pas Kørekort
UK - Det Forenede Kongerige	UTR: 99999 99999 NINO: LL999999(A/B/C/D/mellem rum)	Det Forenede Kongerige har ikke noget identifikationsnummer, men to <i>kvasi-identifikationsnumre</i> som følger:	Pas

¹⁶ Identifikationsnummeret i nationale id-kort og pas er ret kryptisk, men fremgår tydeligt af kørekortet. Personer, der udøver selvstændig virksomhed, kan have et yderligere identifikationsnummer.

MEDLEMS STAT	STRUKTUR	FORMAT	TILSTEDEVÆR ELSEN af IDENTIFIKATI ONSNUMMER i officiel dokumentation
		<p>1. UTR ("Unique Taxpayer Reference"), hvis sædvanlige format er 11 karakterer i formatet 1-5 numerisk, 6 mellemrum, 7-11 numerisk.</p> <p>2. NINO ("National Insurance Number"), hvis sædvanlige format er ni karakterer: på første og anden plads er der bogstaver (men ikke D, F, I, O, Q, U og V eller kombinationerne FY, GB, NK og TN). På plads 3-8 er der tal, og til sidst en karakter A, B, C, D eller et mellemrum.</p>	

BILAG III

Liste over "betalende agenter efter modtagelse" i henhold til artikel 4, stk. 2

INDLEDNING

Truster og lignende retlige arrangementer optræder på listen for de medlemsstaters vedkommende, som ikke har en national skatteordning for beskatning af indtægter modtaget på vegne af sådanne retlige arrangementer af den person, som primært er indehaver og primært forvalter deres ejendom og indtægter, og som har bopæl på deres område. Denne liste henviser til truste og lignende retlige arrangementer, hvis hovedsæde for deres aktiver i andet end fast ejendom er i disse lande (bopæl for hovedformueforvalteren eller en anden administrator med ansvar for aktiver i andet end fast ejendom), uanset i henhold til hvilke love disse truste og lignende retlige arrangementer er etableret.

Lande	Liste over enheder og ordninger	Kommentarer
Belgien	<ul style="list-style-type: none">- <i>Société de droit commun / maatschap</i> (civilretligt selskab eller kommercielt selskab uden juridisk status) - <i>Société momentanée / tijdelijke handelsvennootschap</i> (selskab uden juridisk status, hvis formål er at foretage en eller flere specifikke transaktioner) - <i>Société interne / stille handelsvennootschap</i> (selskab uden juridisk status, hvor en eller flere personer har interesse i transaktioner, som en eller flere andre personer forvalter på deres vegne) "Trust" eller lignende retlige arrangementer	<p>Se artikel 46, 47 og 48 i den belgiske selskabslov.</p> <p>Disse "selskaber" (det navn, der angives på fransk og nederlandsk) har ikke juridisk status, og med hensyn til beskatning anvendes "look-through-tilgangen".</p>
Bulgarien	<ul style="list-style-type: none">- <i>Drujestvo sys specialna investicionna cel</i> (selskab med særligt investeringsformål)	Enhed, som er fritaget for selskabsskat

	<p><i>-Investicionno drujestvo</i> (investeringsselskab, som ikke er omfattet af artikel 6)</p> <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	Trusts kan børsnoteres i Bulgarien og er fritaget for selskabsskat
Tjekkiet	<p>- <i>Veřejná obchodní společnost</i> (<i>ver. obch. spol. eller V.O.S.</i>) (interessentskab)</p> <p>- <i>Sdružení</i> (forening)</p> <p>- <i>Društvo</i> (kooperativ)</p> <p>- <i>Evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS)</i> (Europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG))</p> <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Danmark	<p>- <i>Interessentskaber</i></p> <p>- <i>Kommanditselskaber</i></p> <p>- <i>Partnerselskaber</i></p> <p>- <i>Europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG)</i></p> <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Tyskland	<p>- <i>Gesellschaft bürgerlichen Rechts</i> (civilretligt selskab)</p> <p>- <i>Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG</i> (kommercielt interessentskab)</p> <p>- <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i></p>	

	(Europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG))	
Estland	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Täisühing- TÜ</i> (interessentskab) - <i>Usaldusühing-UÜ</i> (kommanditselskab) <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	Interessentskaber og kommanditselskaber beskattes som separate skatteenheder, og deres udlodninger betragtes som udbytte (genstand for udlodningsskat)
Irland	<ul style="list-style-type: none"> - Interessentskab og investeringssammenslutning - Europæisk økonomisk firmagruppe 	Irske statsborgere, som er formueforvaltere, beskattes for indtægter, der hidrører fra trusten.
Grækenland	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Omorrythmos Eteria (OE)</i> (interessentskab) - <i>Eterorythmos Eteria (EE)</i> (kommanditselskab) <p>"Trust" eller lignende juridiske arrangementer</p>	Interessentskaber er pålagt selskabsskat. Op til 50 % af udbyttet fra interessentskaber beskattes imidlertid hos de enkelte parter til deres personlige skattesats
Spanien	<p>Enheder, som pålægges udbyttebeskatning:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Sociedad civil con o sin personalidad jurídica</i> (civilretligt selskab med eller uden status som juridisk person) - <i>Agrupación europea de interés económico (AEIE)</i> (europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG)) - <i>Herencias yacentes</i> (en afdød 	

	<p>persons ejendom)</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Comunidad de bienes</i> (fælles ejerskab) - Andre enheder, der ikke har status som juridisk person, og som udgør en selvstændig økonomisk enhed eller en separat gruppe af aktiver (artikel 35, stk. 4, i <i>Ley General Tributaria</i>). <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Frankrig	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Société en participation</i> (joint venture-selskab) - <i>Société ou association de fait</i> (de facto-selskab) - <i>Indivision</i> (fælles ejerskab) <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Italien	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Società semplice</i> (civilretligt selskab og ligestillet enhed) - Ikke-kommerciel enhed, der ikke er en juridisk person <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	<p>Kategorien af enheder, der behandles som "<i>società semplici</i>" omfatter: "<i>società di fatto</i>" (ulovligt eller "de facto"-interessentskab), som ikke har til formål at foretage kommercielle transaktioner, og "<i>associazioni</i>" (sammenslutninger) etableret af kunstnere eller professionelle med henblik på udførelse af deres kunstneriske virksomhed eller profession i sammenslutning, uden at disse er juridiske personer</p> <p>Kategorien af ikke-kommercielle enheder, der ikke er en juridisk person, er bred og kan omfatte forskellige typer organisationer: foreninger, fagforeninger, udvalg, ikke-udbyttegivende organisationer o.a.</p>
Cypern	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Syneterismos</i> (interessentskab) - <i>syndesmos</i> eller <i>somatío</i> (forening) 	

	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Synergatikes</i> (kooperativ) <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Ekswxwria Eteria</i> (offshore-selskab) 	Trusts etableret under cypriotisk jurisdiktion betragtes i den nationale lovgivning som gennemsigtige enheder.
Letland	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Pilnsabiedrība</i> (interessentskab) - <i>Komandītsabiedrība</i> (kommanditselskab) - <i>Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG)</i> (europæisk økonomisk firmagrube (EØFG)) - <i>Biedrības un nodibinājumi</i> (forening og fond) - <i>Lauksaimniecības kooperatīvi</i> (landbrugskooperativ) <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Litauen	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Europos ekonominių interesų grupės</i> (europæisk økonomisk firmagrube (EØFG)) - <i>Asociacija</i> (forening) <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	Rente- og kapitaludbytte fra aktier eller obligationer i foreninger er fritaget for selskabsskat.
Luxembourg	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Société en nom collectif</i> (interessentskab) - <i>Société en commandite simple</i> (kommanditselskab) <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Ungarn	"Trust" eller lignende retlige arrangementer	Ungarn anerkender trusts som "enheder" efter national ret

Malta	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Socjetà in akomonditia</i> (interessentskab "<i>en commandite</i>"), hvis kapital ikke deles op i andele - <i>Arrangement in participation</i> (forening "<i>en participation</i>") - <i>Investment club</i> - <i>Socjetà Kooperattiva</i> (kooperativt selskab) 	Interessentskaber " <i>en commandite</i> ", hvis kapital ikke deles op i andele, er genstand for almindelig selskabsskat.
Nederlandene	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Vennootschap onder firma</i> (interessentskab) - <i>Commanditaire vennootschap</i> (lukket kommanditselskab) - <i>Europese economische samenwerkingsverbanden (EESV)</i> (Europæisk økonomisk firmagrube (EØFG)) - <i>Vereniging</i> (forening) - <i>Stichting</i> (fond) "Trust" eller lignende retlige arrangementer 	<p>Interessentskaber, lukkede kommanditselskaber og europæiske økonomiske firmagrupper er gennemsigtige af skattemæssige hensyn.</p> <p><i>Vereniging</i> (foreninger) og <i>stichtingen</i> (fonde) er ubeskattede, medmindre de udøver kommercielle eller lignende aktiviteter.</p>
Østrig	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Personengesellschaft</i> (interessentskab) - <i>Offene Personengesellschaft</i> (kommercielt interessentskab) - <i>Kommanditgesellschaft, KG</i> (kommanditselskab) - <i>Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR</i> (civilretligt selskab) - <i>Offene Erwerbgesellschaft (OEG)</i> (professionelt interessentskab) - <i>Kommandit-Erwerbgesellschaft</i> (professionelt 	Interessentskaber betragtes som gennemsigtige, også selv om de anses for at være enheder med udbytteberegning til formål.

	<p>kommanditselskab)</p> <p>- <i>Stille Gesellschaft</i> (stille interessentskab)</p> <p>- <i>Einzelfirma</i> (enkeltmandsforetagende)</p> <p>- <i>Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i> (Europæiske økonomisk firmagrupper (EØFG))</p> <p>- <i>Privatstiftung</i> (privat fond)</p> <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	<p>Behandles som et almindelig "interessentskab"</p> <p>Beskattes som et selskab, hvis renteindtægter beskattes til en reduceret sats på 12,5 %</p>
Polen	<p>- <i>Spółka jawna (Sp. j.)</i> (interessentskab)</p> <p>- <i>Spółka komandytowa (Sp. k.)</i> (kommanditselskab)</p> <p>- <i>Spółka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)</i> (gensidigt kommanditselskab)</p> <p>- <i>Spółka partnerska (Sp. p.)</i> (professionelt interessentskab)</p> <p>- <i>Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)</i> (Europæisk økonomisk firmagrupper (EØFG))</p> <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Portugal	<p>- <i>Sociedade civil</i> (civilretligt selskab), som ikke har kommerciel form</p>	<p>Civilretlige selskaber, som ikke har kommerciel form, inkorporerede firmaer engageret i angivne professionelle aktiviteter, ACE'er (af typen inkorporeret joint venture), europæiske økonomiske firmagrupper og selskaber med aktiver, som hverken kontrolleres af en familiegruppe eller ejes fuldt ud af</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Inkorporerede firmaer, som er engageret i bestemte erhvervsaktiviteter, hvor alle parter er fysiske personer inden for samme erhverv - <i>Agrupamento de Interesse Económico (AIE)</i> (indenlandsk økonomiske firmagrube) - <i>Agrupamento Europeu de Interesse Económico (AEIE)</i> (Europæisk økonomisk firmagrube (EØFG)) - <i>Sociedade gestora de participacoes sociais (SGPS)</i> (holdingselskaber, som enten kontrolleres af en familiegruppe eller ejes fuldt ud af højst fem medlemmer - <i>Herencias yacentes</i> (en afdød persons ejendom) - Forening uden status som juridisk person - Offshore-selskab, der opererer i frihandelszoner i Madeira eller på Azorerne i Santa Maria <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	<p>højst fem medlemmer, er skattemæssigt gennemsigtige.</p> <p>Andre inkorporerede interessentskaber behandles som selskaber og beskattes i henhold til de generelle IRC-regler.</p> <p>Offshore-selskaber, der opererer i frihandelszoner i Madeira eller på Azorerne i Santa Maria, er fritaget fra selskabsskat og kildeskat af udbytte, renter, royalties og lignende betalinger til det udenlandske moderselskab.</p> <p>De eneste trusts, der tillades i henhold til portugisisk lovgivning, er trusts, som er etableret under udenlandsk lovgivning af juridiske personer i det internationale erhvervscenter på Madeira, og deres aktiver udgør en selvstændig del af værdierne hos den juridiske person, der optræder som formueforvalter.</p>
Rumænien	<ul style="list-style-type: none"> - Forening (interessentskab) - <i>Cooperative</i> (kooperativ) 	

	"Trust" eller lignende retlige arrangementer	
Slovenien	- <i>Samostojni podjetnik</i> (enkeltmandsforetagende) "Trust" eller lignende retlige arrangementer	
Slovakiet	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Verejná obchodná spoločnosť</i> (interessentskab) - <i>Európske združenie hospodárskych záujmov</i> (Europæisk økonomisk firmagrube (EØFG)) - <i>Komanditná spoločnosť</i> (kommanditselskab), når det gælder indtægter tildelt en komplementar <ul style="list-style-type: none"> - <i>Združenie</i> (forening) <ul style="list-style-type: none"> - Enheder, som ikke er oprettet med henblik på at drive virksomhed: handelskamre, 	<p>Beskatningsgrundlaget beregnes først for kommanditselskabet som helhed og tildeles derpå komplementarer og kommanditister. De udbytteandele, som komplementarerne modtager fra et kommanditselskab, beskattes på komplementarniveau.</p> <p>Kommanditisternes øvrige indtægter beskattes indledningsvist på interessentskabsniveau i henhold til selskabsreglerne.</p> <p>Ubeskattede indtægter omfatter indtægter, der hidrører fra aktiviteter,</p>

	<p>frivillige civile foreninger, <i>Nadácia</i> (fonde)</p> <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	<p>som er formålet med organisationens etablering, med undtagelse af indtægter, hvoraf der opkræves kildeskat.</p>
Finland	<p>- <i>yksityisliike</i> (uregistreret firma)</p> <p>- <i>avoin yhtiö / öppet bolag</i> (interessentskab)</p> <p>- <i>kommandiittiyhtiö / kommanditbolag</i> (kommanditselskab)</p> <p>- <i>kuolinpesä / dödsbo</i> (en afdød persons ejendom)</p> <p>- <i>eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ETEY) / europeiska ekonomiska intressegrupperingar</i> (Europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG))</p> <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Sverige	<p>- <i>handelsbolag</i> (interessentskab)</p> <p>- <i>kommanditbolag</i> (kommanditselskab)</p> <p>- <i>enkelt bolag</i> (simpelt interessentskab)</p> <p>"Trust" eller lignende retlige arrangementer</p>	
Det Forenede Kongerige	<p>- <i>General partnership</i> (interessentskab)</p> <p>- <i>Limited partnership</i> (kommanditselskab)</p>	<p>Interessentskaber, kommanditselskaber, kommanditselskab med begrænset ansvar og europæiske økonomiske firmagrupper er gennemsigtige af skattemæssige hensyn.</p>

	<ul style="list-style-type: none">- <i>Limited liability partnership</i> (kommanditselskab med begrænset ansvar) - <i>EEIG</i> (europæisk økonomisk firmagruppe) - <i>Investment club</i> (investeringsklub, hvor medlemmerne har krav på bestemt andel af aktiverne)	
--	---	--

(3) I bilag V foretages følgende ændringer:

"BILAG V

Liste over oplysninger, som medlemsstaterne årligt indgiver til Kommissionen til statistiske formål

1. Økonomiske oplysninger

1.1. Kildeskat:

For Østrigs, Belgiens og Luxembourgs vedkommende (så længe de anvender overgangsbestemmelserne i kapitel III), det samlede årlige skatteindtægtsbeløb fra kildeskatten, delt af den retmæssige ejers bopælsmedlemsstat.

For Østrigs, Belgiens og Luxembourgs vedkommende (så længe de anvender overgangsbestemmelserne i kapitel III), det samlede årlige skatteindtægtsbeløb, der hidrører fra den kildeskat, som opkræves i henhold til artikel 11, stk. 5, og som deles med de øvrige medlemsstater.

Oplysninger om de samlede beløb, der opkræves i form af kildeskat, delt af de retmæssige ejers bopælsmedlemsstat, bør også sendes til den nationale institution, der udarbejder betalingsbalancestatistikker.

1.2. Rentebetalinger/salgsindtægter:

For medlemsstater, der udveksler oplysninger eller har valgt at gøre brug af den i artikel 13 omhandlede bestemmelse vedrørende frivillig udlevering, beløbet af rentebetalinger på deres område, som er genstand for udveksling af oplysninger i henhold til artikel 9, delt af de retmæssige ejers bopælsmedlemsstat eller afhængige eller associerede territorier.

For medlemsstater, der udveksler oplysninger eller har valgt at gøre brug af den i artikel 13 omhandlede bestemmelse vedrørende frivillig udlevering, beløbet af salgsindtægter på deres område, som er genstand for udveksling af oplysninger i henhold til artikel 9, delt af de retmæssige ejers bopælsmedlemsstat eller afhængige eller associerede territorier.

For medlemsstater, der udveksler oplysninger, eller har valgt at gøre brug af mekanismen for frivillig udlevering, beløbet af rentebetalinger, som er genstand for udveksling af oplysninger, delt efter typen af rentebetaling i henhold til kategorierne i artikel 8, stk. 2.

Oplysningerne vedrørende de samlede beløb af rentebetalinger og salgsindtægter, delt af de retmæssige ejers bopælsmedlemsstat, bør også meddeles den nationale institution, som beskæftiger sig med betalingsbalancestatistikker.

1.3. Retmæssig ejer:

For alle medlemsstater, antallet af retmæssige ejere, der er bosiddende i andre medlemsstater samt afhængige eller associerede territorier, delt efter den bopælsmedlemsstat eller det afhængige eller associerede territorium, hvor vedkommende har bopæl.

1.4. Betalende agenter:

For alle medlemsstater, antallet af betalende agenter (pr. afsendende medlemsstat), som er involveret i udveksling af oplysninger eller kildekat i henhold til direktivet.

1.5. Betalende agenter ved modtagelse:

For alle medlemsstater, antallet af betalende agenter efter modtagelse, som har modtaget rentebetalinger i henhold til artikel 6, stk. 4. Dette vedrører både medlemsstater, hvor der er foretaget rentebetalinger til betalende agenter efter modtagelse, hvis hovedsæde befinder sig i andre medlemsstater, **og** modtagende medlemsstater med sådanne enheder eller retlige arrangementer beliggende på deres område.

2. Tekniske oplysninger

2.1. Registre:

For medlemsstater, der udveksler oplysninger eller har valgt at gøre brug af den frivillige bestemmelse i artikel 13 vedrørende udlevering, antallet af afsendte og modtagne journaler. En journal svarer til en betaling for en retmæssig ejer.

2.2. Behandlede/korrigerede journaler:

Antallet og procentdelen af journaler, som er behæftet med syntaktiske fejl, men som er anvendelige

Antallet og procentdelen af journaler, som er behæftet med syntaktiske fejl, men som ikke er anvendelige

Antallet og procentdelen af ikke-behandlede journaler

Antallet og procentdelen af journaler, som er korrigeret på opfordring

Antallet og procentdelen af journaler, som er korrigeret uden opfordring

Antallet og procentdelen af journaler, som er behandlet tilfredsstillende.

3. Fakultative oplysninger:

3.1 - For medlemsstaterne, beløbet af rentebetalinger til enheder eller retlige arrangementer, som er genstand for informationsudveksling i henhold til artikel 4, stk. 2, delt af den medlemsstat, hvor enheden har hovedsæde.

3.2 - For medlemsstaterne, beløbet af salgsindtægter til enheder eller retlige arrangementer, som er genstand for informationsudveksling i henhold til artikel 4, stk. 2, delt af den medlemsstat, hvor enheden er etableret.

3.3 - De respektive andele af det samlede årlige skattebeløb, der indsamles hos bosiddende skatteydere for rentebetalinger, de har modtaget fra nationale betalende og udenlandske betalende agenter.